KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer,

verzocht door de Minister van Wederopbouw

op 5 maart 1949, hem verzoek van advies te dienen over een voorontwerp van wet tot opheffing van de bepaling waarbij voor de openbare aanbesteding door de Belgische Dienst voor Wederopbouw en Woningbouw van leveringen van roerende goederen voorrang wordt verleend aan de voortbrengselen van het Belgisch-Congolees gebied,

heeft ter zitting van 5 maart 1949 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre,

saisi par le Ministre de la Reconstruction

le 5 mars 1949, d'une demande d'avis urgente sur un projet de loi relevant de l'interdiction faite aux Services spéciaux de contracter par voie de soumission publique de certaines catégories de marchés, dont les biens meubles ont été déclarés par arrêté du Gouv

a donné en sa séance du 5 mars 1949 l'avis suivant :

L/203/2.

Luidens het besluit van de Secretarissen-Generaal van 18 November 1940, werd de Staat gemachtigd tot een bedrag van 20 millioen frank zijn waarborg te geven voor de terugbetaling der leveringen en voorschotten, welke toegestaan werden door de Centrale Kas voor klein beroepskrediet, aan personen, die bijzonder beproefd werden door oorlogsschade, om hun toe te laten de nodige roerende goederen aan te kopen, met inbegrip van wat noodzakelijk is tot het uitoefenen van hun bedrijf.

Artikel 3 van dit besluit bepaalde dat, ingevolge het uitzonderingskarakter dezer leveringen en voorschotten, het bedrag van 20 millioen frank niet aanrekenbaar was op het maximum der verbintenissen van de Centrale Kas voor klein beroepskrediet, vastgelegd door de wet van 11 Mei 1929, de wet van 10 Augustus 1933 en de besluitwet van 19 October 1934.

Het besluit van de Secretaris-Generaal van het Ministerie van Financiën van 23 November 1940 bepaalde dat het bedrag ten belope waarvan de Staat kan tussenkomen, bij wijze van subsidiën bestemd om de last van de intresten der toegekende kredieten ten bedrage van 20 millioen frank te verlichten, jaarlijks de som van 800.000 frank niet mocht overschrijden.

Bij het besluit van de Secretarissen-Generaal van 10 Februari 1942 werd de waarborg van de Staat van 20 op 30 millioen frank gebracht, en het bedrag ten belope waarvan de Staat kon tussenkomen bij wijze van subsidiën van 800.000 frank tot I.200.000 frank opgevoerd.

Deze drie besluiten van de Secretarissen-Generaal, die bij toepassing van artikel 3 van de besluitwet van 5 Mei 1944 als tijdelijk geldig werden beschouwd, werden van kracht verklaard met ingang van de datum, welke voor het van toepassing worden was vastgesteld bij de besluitwet van 30 November 1944 betreffende het regime van de bijzondere kredieten bestemd tot het vergemakkelijken van het herstel van door oorlogshandelingen veroorzaakte schade aan roerende of onroerende goederen, genomen ter uitvoering van artikel 1, 3°, der wet van 7 September 1939, waarbij aan de Koning buitengewone machten worden verleend

De besluitwet van 28 Februari 1947 "tot opvoering van de grens van de Staatswaarborg aan de speciale kredieten, door de Nationale Kas voor Beroepskrediet toe te staan aan sommige categoriën van personen wier roerende goederen ingevolge oorlogshandelingen werden gesinistreerd", gegrond op de samengeschakelde wetten van 7 September 1939 en 14 December 1944, waarbij aan de Koning buitengewone machten werden verleend, heeft het bedrag van de waarborg welke de Staat gemachtigd is te hechten aan de goede afloop van de terugbetaling in kapitaal, intresten, kosten en bijkomende kosten der speciale kredieten, toe te staan door de Nationale Kas voor Beroepskrediet van 30 millioen frank tot 60 millioen frank opgevoerd.

Deze besluitwet bepaalt nog dat het bedrag van de tussenkomst van de Staat uit hoofde van subsidiën ter verlichting van de intrestenlast van deze kredieten niet meer mag bedragen dan 4 t.h. van de omloop van deze kredieten.

Tenslotte bepaalt artikel 2 van deze besluitwet dat, wegens hun uitzonderlijk karakter, de speciale kredieten toegestaan met het oog op het

herstel der oorlogsschade door de Nationale Kas voor Beroepskrediet, niet aanrekenbaar zijn op het bedrag der verbintenissen van deze instelling, bepaald bij artikel 7 der wet van 11 Mei 1929 en gewijzigd bij de besluitwet van 23 December 1946.

Het ontwerp, waarover het advies van de Raad van State wordt gevraagd, heeft tot doel het bedrag van de in artikel 1 der besluitwet van 28 Februari 1947 bedoelde waarborg van 60 tot 90 millioen frank op te voeren.

Logisch gezien, moet dit ontwerp worden opgenomen in het kader van de besluitwet van 28 Februari 1947, waarvan het de eerste alinea van artikel 1 wijzigt.

Immers, ondanks de voorgestelde wijziging van artikel 1, alinea 1, blijven de overige bepalingen van deze besluitwet blijkbaar van toepassing, te weten:

- artikel 1, alinea 2, waarbij wordt bepaald dat het bedrag van de tussenkomst van de Staat uit hoofde van subsidiën ter verlichting van de intrestenlast van deze kredieten jaarlijks niet meer mag bedragen dan 4 t.h. van de omloop van deze kredieten;

- artikel 2, luidens hetwelk de speciale kredieten toegestaan met het oog op het herstel der oorlogsschade door de Nationale Kas voor Beroepskrediet, niet aanrekenbaar zijn op het bedrag der verbintenissen van deze instelling.

Indien zulks werkelijk de bedoeling van de Minister is, dan zou het voorgelegde ontwerp als volgt kunnen geredigeerd worden:

Ontwerp van wet tot wijziging van de besluitwet van 28 Februari 1947 tot opvoering van de grens van de Staatswaarborg aan de speciale kredieten, door de Nationale Kas voor Beroepskrediet toe te staan aan sommige categoriën van personen wier roerende goederen ingevolge oorlogshandelingen werden gesinistreerd.

KAREL,

Prins van België,
Regent van het Koninkrijk,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden,

HEIL.

Op de voordracht van de Minister van Financiën, de Minister van Economische Zaken en Middenstand en de Minister van Wederopbouw,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN:

De Minister van Wederopbouw is gelast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1.-

Artikel 1, alinea 1, van de besluitwet van 28 Februari 1947 wordt door de volgende bepaling vervangen:

" Het bedrag van de waarborg, welke de Staat gemachtigd is te hechten aan de goede afloop van de terugbetaling in kapitaal, intresten, kosten en bijkomende kosten der speciale kredieten, toe te staan door de Nationale Kas voor Beroepskrediet aan sommige categoriën van personen wier roerende goederen door oorlogshandelingen werden gesinistreerd, is op 90.000.000 frank bepaald."

Artikel 2.-

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, de

Aux termes de l'arrêté des Secrétaires généraux en date du 18 novembre 1940, l'Etat a été autorisé à garantir, à concurrence de 20 millions de francs, le remboursement des prêts et avances à consentir par la Caisse Centrale de petit crédit professionnel, aux personnes particulièrement éprouvées par des dommages de guerre, en vue de leur permettre l'acquisition des meubles indispensables, y compris ceux nécessaires à l'exercice de leur profession.

L'article 3 de cet arrêté disposait que, à raison du caractère exceptionnel de ces prêts et avances, le montant de 20 millions de francs n'était pas imputable sur le maximum des engagements de la Caisse centrale du petit crédit professionnel, tel qu'il est fixé par la loi du 11 mai 1929, la loi du 10 août 1933 et l'arrêté-loi du 19 octobre 1934.

L'arrêté du Secrétaire général du Ministère des Finances, en date du 23 novembre 1940, disposait que le montant de l'intervention de l'Etat à titre de subsides destinés à alléger la charge des intérêts des crédits consentis à concurrence de la somme de 20 millions de francs ne pouvait dépasser annuellement la somme de 800.000 francs.

L'arrêté des Secrétaires généraux, du 10 février 1942, a porté de 20 à 30 millions de francs la garantie de l'Etat, et le montant de l'intervention de l'Etat à titre de subsides a été porté de 800.000 francs à 1.200.000 francs.

Ces trois arrêtés des Secrétaires généraux, réputés temporairement valables par application de l'article 3 de l'arrêté-loi du 5 mai 1944, ont été déclarés en vigueur à partir de la date prévue pour leur entrée en application, par l'arrêté-loi du 30 novembre 1944, relatif au régime des crédits spéciaux destinés à faciliter

./.

la restauration des dommages causés par des faits de guerre à des biens meubles ou immeubles, pris en exécution de l'article ler, 3° de la loi du 7 septembre 1939 donnant au Roi des pouvoirs extraordinaires.

L'arrêté-loi du 28 février 1947 "élevant la limite de la garantie de l'Etat aux crédits spéciaux à consentir par la Caisse nationale de crédit professionnel à certaines catégories de personnes dont les biens meubles ont été sinistrés par faits de guerre", fondé sur les lois coordonnées des 7 septembre 1939 et 14 décembre 1944, donnant au Roi des pouvoirs extraordinaires, a porté le montant de la garantie que l'Etat est autorisé à attacher à la bonne fin du remboursement en capital, intérêts, frais et accessoires, des crédits spéciaux à consentir par la Caisse nationale de crédit professionnel, de 30 millions de francs à 60 millions de francs.

Cet arrêté-loi dispose encore que le montant de l'intervention de l'Etat, à titre de subsides destinés à alléger la charge des intérêts de ces crédits, ne peut dépasser annuellement 4 p.c. de l'encours des crédits.

Enfin, l'article 2 de cet arrêté-loi dispose que, "en raison de leur caractère exceptionnel, les crédits consentis en vue de la restauration des dommages de guerre par la Caisse nationale de crédit professionnel, ne sont pas imputables sur les montants des engagements de cette institution, fixés par l'article 7 de la loi du 11 mai 1929 et modifiés par l'arrêté-loi du 23 décembre 1946."

Le projet soumis à l'avis du Conseil d'Etat a pour objet de porter de 60 à 90 millions de francs le montant de la garantie dont il est question à l'article ler de l'arrêté-loi du 28 février 1947.

Ce projet doit logiquement s'intégrer dans le cadre de l'arrêté-loi du 28 février 1947, dont il modifie l'alinéa ler de l'article ler.

./.

Il semble, en effet, que, nonobstant la modification proposée à l'article 1er, alinéa 1er, les autres dispositions de cet arrêté-loi demeurent applicables, à savoir :

- l'article 1er, alinéa 2, qui dispose que le montant de l'intervention de l'Etat à titre de subsides destinés à alléger la charge des intérêts de ces crédits ne peut dépasser annuellement 4 p.c. de l'encours des crédits;

- L'article 2, aux termes duquel les crédits spéciaux consentis en vue de la restauration des dommages de guerre par la Caisse nationale de crédit professionnel ne sont pas imputables sur le montant des engagements de cette institution.

Si telle est bien l'intention du Ministre, le projet soumis pourrait être rédigé comme suit :

Projet de loi modifiant l'arrêté-loi du 28 février 1947 élevant la limite de la garantie de l'Etat aux crédits spéciaux à consentir par la Caisse nationale de crédit professionnel à certaines catégories de personnes dont les biens meubles ont été sinistrés par faits de guerre.

CHARLES, Prince de Belgique,
Régent du Royaume,
A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition du Ministre des Finances, du Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes et du Ministre de la Reconstruction,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

./.

Le Ministre de la Reconstruction est chargé de présenter, en Notre nom aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er.-

L'article 1er, alinéa 1er, de l'arrêté-loi du 28 février 1947 est remplacé par la disposition suivante :

" Le montant de la garantie que l'Etat est autorisé à "attacher à la bonne fin du remboursement en capital, in- "térêts, frais et accessoires des crédits spéciaux à con- "sentir par la Caisse nationale de crédit professionnel "à certaines catégories de personnes dont les biens meubles "ont été sinistrés par faits de guerre, est fixé à "90.000.000 francs."

Article 2.-

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge.

Donné à Bruxelles, le

Waren aanwezig : Etaient présents :

de Heren :	F. [illegible]	raadsheer van State,	voorzitter
Messieurs :		conseiller d'Etat,	président
	D. [illegible]		raadsheren van State
	J. [illegible]		conseillers d'Etat
	J. [illegible]		bijzitters van de afdeling wetgeving
	A. [illegible]		assesseurs de la section de législation
	J. [illegible]	adjunct-griffier,	griffier
		greffier adjoint,	greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. D. [illegible] Raadsheer van State.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de F. [illegible] Conseiller d'Etat.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER, DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,